

Sygnatura akt VI Ka 949/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 grudnia 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Ziębiński (spr.)

Sędziowie SSO Ewa Trzeja-Wagner

SSO Dariusz Prażmowski

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 r.

sprawy **P. P. (1)** ur. (...) w T.

syna P. i A.

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 3 czerwca 2014 r. sygnatura akt VII K 58/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- jako podstawę rozstrzygnięcia z punktu 2 przyjmuje art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk,

- jako podstawę rozstrzygnięcia z punktu 3 przyjmuje art. 73 § 1 kk,

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt. VI Ka 949/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrzu, wyrokiem z dnia 3 czerwca 2014 r., wydanym w trybie art. 335 k.p.k., w sprawie o sygn. akt VII K 58/14, uznał oskarżonego P. P. (1) za winnego popełnienia przestępstwa z art. 244 k.k. i za to na mocy tego przepisu skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat. Na mocy art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego na okres próby pod

dozór kuratora sądowego. Na mocy art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązał go w okresie próby do aktywnego poszukiwania pracy zarobkowej. Nadto obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

Wyrok ten w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze zaskarżył prokurator na niekorzyść oskarżonego, zarzucając:

1. obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 70 § 2 k.k., polegającą na niewłaściwym zastosowaniu tego przepisu jako podstawy rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec P. P. (1), podczas gdy prawidłową podstawą zastosowania tego środka probacyjnego był art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., w sytuacji kiedy oskarżony w chwili czynu ukończył 21 lat;
2. obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 73 § 2 k.k., polegającą na zastosowaniu tego przepisu jako podstawy prawnej oddania oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, podczas gdy w chwili czynu ukończył 21 lat, a w takiej sytuacji podstawą zastosowania dozoru winien być art. 73 § 1 k.k.

Stawiając powyższe zarzuty, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez:

1. wskazanie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. jako podstawy prawnej zawartego w pkt. 2 wyroku rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności,
2. wskazanie art. 73 § 1 k.k. jako podstawy zawartego w pkt. 3 wyroku oddania oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście zasadna.

Oskarżony P. P. (1) urodził się w dniu (...) r., a czyn przypisany oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem został popełniony w dniu 18 listopada 2013 r. Tak więc oskarżony w chwili popełnienia czynu ukończył 21 lat. Oznacza to, że stosownie do regulacji z art. 115 § 10 k.k. nie przysługuje mu status sprawcy młodocianego.

W tej sytuacji – jak trafnie wywiódł skarżący – podstawa prawą rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności winny być przepisy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., nie zaś art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k., podstawą natomiast prawną rozstrzygnięcia o oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora sądowego winien być przepis art. 73 § 1 k.k., nie zaś art. 73 § 2 k.k. Przepisy bowiem art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. mają zastosowanie do sprawców młodocianych, a oskarżonemu taki status nie przysługuje.

W tej sytuacji sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok, jako podstawę rozstrzygnięcia z punktu 2 wskazując przepisy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., a jako podstawę prawną rozstrzygnięcia z punktu 3 wskazując przepis art. 73 § 1 k.k. Nie znajdując z urzędu innych podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku lub jego uchylenia, wyrok ten w pozostałej części utrzymał w mocy.

Kierując się względami słuszności - potrzeba korekty zaskarżonego wyroku wynikała z uchybienia sądu I instancji - oskarżonego zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami tego postępowania obciążając Skarb Państwa po myśli art. 624 § 1 k.p.k.